

[Jens Jørgensen]

hvis der skal skabes ny grokraft og grøde og flere arbejdspladser.

Dette her peger den gale vej trods alle gode og smukke ord om økonomisk demokrati.

Helge Sander (V):

Venstre er helt på linie med Det Konservative Folkeparti. Vi er ganske enkelt helt uforstående over for dette SF-forslag, som reelt handler om tvangsmæssig indførelse af økonomisk demokrati. Vi mener, det er et totalt virkelighedsfjernt ønske om et tvangsangreb på den private ejendomsret.

Hvordan har SF forestillet sig, at det private erhvervsliv på sit driftsregnskab skulle have mulighed for at hensætte op til 3 pct. af værdiltilvæksten til en ny fond og vel at mærke en fond, som ikke udlodder individuelt udbytte? Ej heller giver den de ansatte, der har arbejdet i flere år i en virksomhed, mulighed for ved fratrædelse at få et beløb fra den fond, de har medvirket til at oparbejde. Et realistisk sideresultat af denne ekstra omkostning for det i forvejen hårdt trængte private erhvervsliv kan meget nemt blive nye afskedigelser.

Venstre går ikke ind for opsamling af flere penge i nye tvangsfonde, der direkte kan styre investeringerne og initiativerne i det danske erhvervsliv, men det er klart, at der er tale om frivillighed, vil vi meget gerne sige værsgo.

Derfor vil jeg også gerne knytte en enkelt kommentar til de bemærkninger, der har verseret om EF's henstilling til medlemslandene – det var vel sidste år – om, at man skulle sørge for, at der ikke var noget, der forbød, at man kunne lave en eller anden ordning. Det synes vi er helt i orden. Frivillige aftaler mellem arbejdstagere og arbejdsgivere om forskellige former for overskudsdeling, eller kald det bare ØD, har Venstre selvfølgelig ikke spurgt imod og heller ikke de aftaler, der er blevet indgået på arbejdsmarkedet ved de seneste overenskomster, og som også arbejdsministeren var inde på i sit indlæg.

Men vi kan ikke undlade at udtrykke en vis imponerethed over, at SF i april 1993 kommer med et forslag om ØD. Vi er imponerede, men det er ikke positivt.

Poul Nødgaard (FP):

Det beslutningsforslag, SF her har fremsat, tjener det formål at gøre de ansatte til medeje-

re af deres virksomhed, idet virksomhederne fra 1995 skal overføre ½ pct. af promsgrundlaget til lønmodtagernes kollektive ejendom, som det så flot fremføres. Overførslen tænkes at stige med ½ pct. år for år til 3 pct. årligt.

Jeg synes, vi skal prøve at starte med lønmodtagerne. Ønsker de en sådan ordning gennemført? Det ved vi ikke. Jeg personlig tror det ikke. SF ved det sikkert heller ikke, men det kunne vi måske få oplyst, når hr. Aage Frandsen runder debatten af.

Vi kunne også spørge, om virksomhederne ønsker en sådan ordning. Næppe! Efter forslaget ser lønmodtagerne heller ikke på noget tidspunkt de penge, der bliver ud af forslaget eventuelle gennemførelse. Ganske vist anføres det, at lønmodtagerne skal forvalte virksomhedsfondene kollektivt, og at der skal ske anvendelse til f.eks. uddannelse. Nu ligger det jo sådan, at virksomhederne i høj grad selv bekoster de ansattes uddannelse, og at staten allerede nu står for en ikke uvæsentlig del af uddannelsessystemet.

En tanke, der også slog mig, da jeg læste forslaget, var: Hvad sker der med pengene i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke kører godt og eventuelt går ned? Bliver lønmodtagerne ud over de penge, de har anbragt i fonden, forpligtet til yderligere at indbetale noget til den pågældende virksomheds eventuelle konkurs eller lignende? Jeg synes, det kunne være interessant at få lidt at vide om, hvad SF har forestillet sig – om det kun er, at der skal gives lønmodtagerne en økonomisk fordel, når det går den ene vej. I den aktuelle situation, hvor rigtig mange virksomheder må lukke, kunne det netop være nærliggende at få dette spørgsmål belyst lidt nærmere.

Der kunne fortsættes med en lang række andre spørgsmål, men sluttelig vil jeg blot sige, at Fremskridtspartiet ikke kan tilslutte sig dette forslag af den enkle grund, at vi ikke tror, der vil være særlig interesse for det hos de implicerede parter. Såfremt de er interesserede, må de selvfølgelig forhandle sig frem ad den normale vej ved topartsforhandlinger.

Svend Aage Jensen (CD):

Man får umiddelbart det indtryk, rigtigt eller forkert, at SF i lyset af regeringsskiftet har den opfattelse, at tiden nu er inde til et ideologisk felttog. Nu er der kommet en regering på